

1887-01-05

SENDER

Therese Hornemann

RECIPIENT

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Sølvgade 26

Recipient's location:
Rom

Mentioned people:
Therese Hornemann
Viggo Johansen
Julius Paulsen
Elisabeth Pedersen
Viggo Pedersen
Agnete Skovgaard
Joakim Skovgaard
Agnes Slott-Møller
Ernst Zeuthen

Archive:
Mappe 48 nr. 86

TRANSCRIPTION

Mappe 48 brev nr. 86A

Sølvgade 26. D. 5 Januar.

Kjære Skovgaard og Agnete dito!

I dette Øjeblik fik jeg Deres Brev; det var en Overraskelse at aabne en dansk Convolut og finde et italiensk Brev inden i. Jeg blev saa glad ved engang igjen at høre fra Dem, at jeg strax maa takke Dem derfor; jeg kan jo akkurat lige saa godt skrive til Dem begge paa én Gang, thi De læser naturligvis hinandens Breve. Det var rart at høre, at De længe havde tænkt paa at skrive til mig; jeg ved jo godt at det slet ikke er saa let at komme til det, naar man har saa mange Korrespondenter at tilfredsstille. Jeg har da ogsaa undertiden tænkt paa at skrive til Dem, men ladet det blive derved. Det er mig altid en lille Overvindelse at skrive, og saa er det jo rimeligere at lade det blive til Fordel for en eller anden enlig

-2-

Person, som trænger til Opmuntring eller til som lever i ulykkeligt Ægteskab som min stakkels Ven ovre ved Vesterhavet og ikke til to saa glade Fugle som De, der naar de blot har hinanden at kvidre for, ikke faar Tid til at savne andre Røster. Nej hvor de maa have det! jeg tænker ikke saa sjældent paa dem og saa er det altid med den Følelse: nej, hvor de dog har det dejligt! Husk paa, at det er meget forpligtende at have det saa godt; ja det føler De sikkert selv. De kan tro, at det er en Glæde for mig at tænke [paa det;] naturligvis kunde jeg godt glæde mig endnu mere over det, end jeg gjør, for man er jo noget egoistisk anlagt af Naturen, og det at vide at nogen man holder af, har det dejligt, er skam ikke nok til at gjøre en glad paa Længden; der skal mere til.

-3-

Jeg har det da for resten selv godt nok til at det ogsaa er forpligtende. Jeg føler mig saa rask og det virker jo strax paa, hvordan man ser paa alting. Jer gjør svensk Gymnastik og er meget fornøjet med Virkningen deraf. – Motivet De "kradsede op" ser meget lovende ud, jeg kan se, at De har rettet Dem efter, hvad jeg sagde: vælg et saa kjønt, som De aldrig selv vilde have valgt; det er dejligt, at man ser Capri paa det. Jeg bliver nok fornøjet med det i "dansk Belysning". – De har vist valgt et med saa mange Træer, for at vise mig, at der er ogsaa er Skov i Italien. Jeg forstaar Agnetes Begejstring for Pastum; jeg har saadant et smukt Photographi derfra, som jeg daglig glæder mig over. – Viggo Pedersens har jeg havt den Glæde at se noget

-4-

i den senere Tid. Nu har De maaske faaet deres Breve, jeg ved at de for nylig skrev til Dem: poste restante Napoli. For en Sikkerheds Skyld vil jeg dog fortælle Dem, at de have boet herinde siden Begyndelsen af Decbr., først i den afdøde Bedstefaders Lejlighed og nu siden Jul hos Fru Pedersen; de blive vist en otte Dages Tid endnu. Jo mere jeg lærer V.P. at kjende jo mere holder jeg af ham; nu under jeg ham fuldt ud Elisabeth, én Gang var jeg kjed over, at det ikke var Dem, der havde faaet hende. Mon jeg ikke før har fortalt Dem det? Ruth er meget sød, hun er allerede en lille Personlighed synes jeg; hun er lidt forsigtig med hvem hun vil indlade sig med, men det kan jo være meget fornuftig. Nu gaar jeg snart derop, for at fortælle lidt om Dem og for at bede dem komme her en Aften, inden de rejser.

Mappe 48 brev nr. 86B

-5-

Desværre synes jeg ikke saa godt om V's sidste Billeder, som om de tidligere; jeg bilder mig ind, at jeg har to af hans bedste Billeder; det kan jo være meget rart for mig, men det var bedre for ham selv, om han stadig gik frem. Paa en Auktion i Efteraaret var der to Billeder af [ham]; det ene en lille Andepark syntes jeg nok saa godt om, men det andet, et temmelig stort Billede Haveparti fra Frydendal, var synes jeg, hvad man vist kalder: raat behandlet. Min Fætter købte det for den altfor billige Pris 150 Kr. Jeg har købt i Vinter nogle Studier af Wildenrath og et Søstykke af Alfred Olsen, [det sidste] nærmest fordi jeg ikke kunde nænne at lade nogen faa det

-6-

til saa lav en Pris; jeg agter at afhænde det til en af mine Brødre, der alle tre med Glæde ville købe det.

Engang om Ugen sidder jeg et Par Timers Tid i Deres Atelier: jeg bliver nemlig malet af Frk Rambusch. Hun havde den løjerlige Smag at ville bruge mig til Model til en af de kloge Jomfruer. Hun vil male to Billeder, som hun vil kalde de 5 kloge og de 5 daarlige Jomfruer. Men det er kun Titlen de have tilfældes med de bibelske. Paa det ene vil hun fremstille 5 alvorlige Kvinder i Samtale om et eller andet for Kvindens Fremtid vigtigt Emne, og paa det andet

-7-

5 pjankede unge Damer, der tale om Pynt og Baller. Jeg er vis paa, at De finder det en underlig Ide ligesom at hendes Forlovede Harald Møller maler en nøgen kvindelig Figur, hvor under[til] han vil sætte i Katalogen "Giv os i dag vort daglige Brød"

De har vel hørt at Julius Poulsen har vist sig som en brilliant Landskabsmaler og Viggo Johansen ligesaa. laften kommer Zeuthen og Frk Møller her, lille Bornemann har meldt sig syg. – Jeg har i dette Efteraar læst italiensk paa Universitetet med Dr Sundby sammen med en 20 andre deriblandt Marie Schiøler og

-8-

Bornemann. Det var aldeles som om man sad paa Skolebænk. Det var meget morsomt at høre lille B. være oppe, der gik et hørligt Smil over hele Forsamlingen over hans pibende Stemme og mange underlige Bilyde før han fik Ordene frem, men han var stiv i Papirerne.

Mon De ikke hver Gang skriver lidt om Tæppet, fordi De vil minde mig om, at jeg ser til det og ikke lader Møllene fortære det. Der er ingenting i Vejen jeg har nylig sét til det. Det har en Skavank, det er trukket lidt skjævt i den ene Side, maaske er det mest min Skyld, maaske Saddelmagerens; jeg haaber at det ikke maa sés for meget, den Side maa ligge ind til Væggen. Jeg glæder mig meget til at besøge Dem og nu Farvel for denne Gang; husk paa, at et Brevkort er ogsaa godt. Lev vel og nyd Deres dejlige Liv i fuldt Maal.

Deres Th: Hornemann.

Stogade 26. D: 5 januar.

Kjære Høogaard og Agnete dito!
I dette Øjeblik fik jeg Deres Brev
det var en Overraskelse at aabne en
dansk Brevslut og finde et italiensk
Brev inden i. Jeg blev saa glad ved
engang igjen at høre fra Dem,
at jeg strax maatte takke Dem der-
for; jeg kan jo akkurat lige saa
godt skrive til Dem begge paa
en Gang, thi De læser naturlig-
vis hinandens Breve. Det var
rart at høre, at De længe havde
tænkt paa at skrive til mig;
jeg ved jo godt at det slet ikke er
saa let at komme til det, naar
man har saa mange Korrespon-
denter at tilfredsstille. Jeg har da
opaa undertiden tænkt paa at
skrive til Dem, men ladt det
blive dermed. Det er mig altid en
lille Overvindelse at skrive, og saa
er det jo rimeligere at lade det blive
til Fordel for en eller anden anden

Person, som trænger til Opmuntring,
eller til som lever i uhykeligt Kædetilstand
som min stakkels Ven over ved Pesten.
hæret, og ikke til ~~at~~ saa glade Dage
som De, der naar de blot har hinanden
den at kvæde, for, ikke faar Tid til
at søme andre Nøder. Og hvor de
maa have det! jeg tænker ikke
saa sjældent paa dem, og saa er det
alltid med den Tude, mig, hvor de dog
har det dejligt! Husk paa, at det
er meget forpligtende at have det
saa godt; ja det føler De sikkert
selv. De kan tro, at det er en Glæde
for mig at tænke ^{paa det} naturligvis kun
de jeg godt glæde mig endnu mere
over det, end jeg gjør, for man er
jo meget uforsigtig anlagt af Naturen,
og det at vide at nogen man holder
af, har det dejligt, er skam ikke
nok til at gøre en glad paa Lang
den, der skal mere til.

Jeg har det da forresten selv godt,
når til at det ogsaa er forpligtende.
Jeg føler mig saa rask borte, og det
vinder jo saa paa, hvordan man
ser paa alting. Jeg gjør svensk
Gymnastik og er meget fornyet med
Virkningen deraf. - Motivet de
"krædder op" ser meget brende ud, jeg
kan se, at De har rettet dem efter,
hvad jeg sagde: sælg et saa kjært,
som De aldrig selv vilde have sælt,
det er dejligt, at man ser bapsi paa
det. Jeg bliver nok fornyet med
det "dansk Belysning". - De
har selv sælt et med saa mange
Træer, for at vise mig, at der er
ogsaa en Skov i Italien. Jeg for
stærkt Agnetes Begjætring for Pa-
stern; jeg har sadant et smukt
Motiv af den, som jeg meget
glæder mig over. - Diggo Pedersen
har jeg hørt den Glæde at se nogle

i den senere Tid. Nu har de
maaske faaet deres Brev, jeg ved
at de for nydlig skrev til Dem: poste-
restante Napoli. For en Sikkerheds
Skyld vil jeg dog fortælle Dem, at
de have boet herinde siden Begyn-
delser af Rom, først i den afdelte
Beaufaders Lejlighed og nu siden
fuld hos Fru Pedersen; de blive vist
enotte Dages Tid endnu. Jo mere jeg
lærer V. F. at kjende jo mere holder
jeg af ham; nu under jeg ham fulat
ud Elisabeth, en Gang var jeg kjæ-
der, at det ikke var Dem, der havde
faaet hende. Men jeg ikke for har
fortalt Dem det? Ruth er meget
vid, hun er allerede en lille Persønlig-
hed synes jeg; hun er lidt forsigtig med
hjem hun vil indlade sig med, men
det kan jo være meget fornuftig.
Nu gaar jeg snart derop, for at
fortælle lidt om Dem og for at
bede Dem komme her en Aften,
inden de rejser.

5.
Desværre synes jeg ikke saa
godt om V.^o Sidste Billeder,
som om de tidligere; jeg bilder
mig ind, at jeg har to af hans
bedste Billeder; det kan jo være
meget sært for mig, men det var
bedre for ham selv, om han stadig
gik frem. Paa en Auktion i
Efteraaret var der to Billeder ^{af ham},
det ene en lille Andepark syntes
jeg nok saa godt om, men det
andet, et temmelig stort Billede
Hareparti fra Trydendal, var
synes jeg, hvad man vist kal-
der: sært behandlet. Min Fatter
kjøbte det for den altfor billige
Pris 150 Kr. Jeg har kjøbt i
Vinter nogle Studier af Wilken-
rath og et Iristykke af Alfred
Olsen, ^{der var} nærmest fordi jeg ikke kun-
de nanne at lade nogen faa det

til saa hun en Pris; jeg agter
at afhænde det til en af mine
Brødre, der alle tre med Glæde
ville købe det.

SKOVLUND MUSEET
Mappe 48 Nr. 86B

Engang om Ugen sidder jeg
et Par Timers Tid i Deres Aft.
her: jeg bliver nemlig malet
af Frk Brambusch. Hun har
den hjertlige Smag at vilde bruge
mig til Model til en af de klo-
ge Jomfruer. Hun vil male
10 Billeder, som hun vil kalde
de 5 kloge og de 5 daarlige Jom-
fruer. Men det er kun Titlen de
have tilfælles med de bibelske.
Paa det ene vil hun fremstille 5
aarlige Kvinder i Samtale om
et eller andet for Kvindens Fremtid
rigtigt Emne, og paa det andet

5 pjankede unge Damer, der
tale om Pynt og Baller. Jeg er
vis paa, at De finder det en un-
derlig Ide ligesom at hendes For-
lovede Harold Møller maler en
nogen kvindelig Figur, hvorefter
han vil sætte i Katalogen „Giv
os idag vort daglige Brød“

De har vel hørt at Julius Paul-
sen har vist sig som en bet-
rækt Landskabsmaler og
Pegge Johansen ligesaa.

I aften kommer Heutken og Erik
Møller her, lille Bornemann har
meldt sig syg. - Jeg har i
dette Efteraar læst statsensk
paa Universitetet med Dr Lund-
by sammen med en 20 andre
deriblandt Marie Schiøler og

Bornemann. Det var aldeles som
om man sad paa Skolebenk.
Det var meget morsomt at høre
Lille B. være oppe, der gik et hørligt
Smil over hele Forsamlingen over hans
pitende Stemme og mange underlige
Betydte før han fik Ordene frem, men
han var stui i Papirerne.

Men de ikke hvor Gang skrives lidt
om Tappet, fordi de vil minde mig
om, at jeg ser til det og ikke lader
Møllene fortære det. Der er ingenting
i Vejen jeg har nylig set til det
Det har en Skarant, det er trykket
lidt skævt i den ene Side, maaske
er det mest min Skyld, maaske Sæddel-
magerens; jeg håber at det ikke maa
være for meget, den Side maa ligge ind
til Væggen. Jeg glæder mig meget
til at besøge Dem og min Farvel
for denne Gang; husk paa, at et Brev
kort er ogsaa godt. Leve og nyd Deres
dejlige Liv i fuldt Maal. Deres Th. Home
mann.